

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (tretia komora)

z 10. júla 2019*

„Odvolanie – Hospodárska súťaž – Kartely – Odvetvie úrokových derivátov denominovaných v japonských jenoch – Rozhodnutie, ktorým sa konštatuje porušenie článku 101 ZFEÚ a článku 53 Dohody o EHP – Zodpovednosť podniku za jeho úlohu subjektu, ktorý uľahčil kartel – Výpočet pokuty – Povinnosť odôvodnenia“

Vo veci C-39/18 P,

ktorej predmetom je odvolanie podľa článku 56 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, podané 22. januára 2018,

Európska komisia, v zastúpení: B. Mongin, M. Farley, T. Christoforou a V. Bottka, splnomocnení zástupcovia,

odvolateľka,

ďalší účastníci konania:

NEX International Limited, predtým Icap plc, so sídlom v Londýne (Spojené kráľovstvo),

Icap Management Services Ltd, so sídlom v Londýne,

Icap New Zealand Ltd, so sídlom vo Wellingtone (Nový Zéland), v zastúpení: C. Riis-Madsen, advokat, a S. Frank, avocat,

žalobkyne v prvostupňovom konaní,

SÚDNY DVOR (tretia komora),

v zložení: predsedníčka tretej komory A. Prechal, sudcovia F. Biltgen, J. Malenovský, C. G. Fernlund (spravodajca) a L. S. Rossi,

generálny advokát: E. Tančev,

tajomník: L. Hewlett, hlavná referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní zo 14. februára 2019,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 2. mája 2019,

vyhlásil tento

* Jazyk konania: angličtina.

Rozsudok

- 1 Európska komisia svojím odvolaním navrhuje zrušenie rozsudku Všeobecného súdu Európskej únie z 10. novembra 2017, Icap i./Komisia (T-180/15, ďalej len „napadnutý rozsudok“, EU:T:2017:795), ktorým Všeobecný súd čiastočne zrušil rozhodnutie Komisie C(2015) 432 final zo 4. februára 2015 týkajúce sa konania podľa článku 101 ZFEÚ a článku 53 Dohody o EHP (vec AT.39861 – Úrokové deriváty denominované v jenoch) (ďalej len „sporné rozhodnutie“).

Okolnosti predchádzajúce sporu a sporné rozhodnutie

- 2 Z okolností predchádzajúcich sporu uvedených v bodoch 1 až 21 napadnutého rozsudku vyplýva, že Icap plc (ktorej právnou nástupkyňou sa stala NEX International Limited), Icap Management Services Ltd a Icap New Zealand Ltd (ďalej spoločne len „Icap“), sú súčasťou podniku, ktorý poskytuje maklérske služby prostredníctvom hlasových a elektronických sietí a služby po uzavretí obchodu.
- 3 Sporným rozhodnutím Komisia rozhodla, že Icap sa podieľala na šiestich porušeníach článku 101 ZFEÚ a článku 53 Dohody o Európskom hospodárskom priestore z 2. mája 1992 (Ú. v. ES L 1, 1994, s. 3) v súvislosti s manipuláciou medzibankových referenčných úrokových mier *London Interbank Offered Rate* [LIBOR, medzibanková úroková miera používaná v Londýne, (Spojené kráľovstvo)] a *Tokyo Interbank Offered Rate* [TIBOR, medzibanková úroková miera používaná v Tokiu (Japonsko)] na trhu s úrokovými derivátmi denominovanými v japonských jenoch, ktoré boli predtým konštatované rozhodnutím Európskej komisie C(2015) 8602 final zo 4. decembra 2013 týkajúcim sa konania podľa článku 101 ZFEÚ a článku 53 Dohody o EHP (vec AT.39861 – Úrokové deriváty denominované v japonských jenoch).
- 4 Dňa 29. októbra 2013 Komisia začala konanie o nesplnení povinnosti voči spoločnosti Icap.
- 5 Dňa 12. novembra 2013 Icap informovala Komisiu o svojom úmysle nevyužiť konanie o urovaní.
- 6 Dňa 4. februára 2015 Komisia prijala sporné rozhodnutie, v ktorom uložila spoločnosti Icap šesť pokút v celkovej výške 14 960 000 eur za to, že „uľahčila“ týchto šesť porušení:
  - „porušenie UBS/RBS z roku 2007“, od 14. augusta do 1. novembra 2007,
  - „porušenie UBS/RBS z roku 2008“, od 28. augusta do 3. novembra 2008,
  - „porušenie UBS/DB“, od 22. mája do 10. augusta 2009;
  - „porušenie Citi/RBS“, od 3. marca do 22. júna 2010;
  - „porušenie Citi/DB“, od 7. apríla do 7. júna 2010;
  - „porušenie Citi/UBS“, od 28. apríla do 2. júna 2010.
- 7 Body 18 až 21 napadnutého rozsudku majú takéto znenie:

„18 Komisia na úvod pripomenula, že na základe usmernení k metóde stanovenia pokút uložených podľa článku 23 ods. 2 písm. a) nariadenia č. 1/2003 (Ú. v. EÚ C 210, 1.9.2006, s. 2, ďalej len „usmernenia z roku 2006“) sa základná výška pokuty určí v závislosti od okolností, v rámci ktorých došlo k porušeniu, od závažnosti a dĺžky trvania porušenia, a úloha každého účastníka sa musí posúdiť individuálne s prihliadnutím na všetky priťažujúce aj poľahčujúce okolnosti (odôvodnenie 284 [sporného] rozhodnutia).

- 19 Komisia uviedla, že v usmerneniach z roku 2006 sa uvádza len málo usmernení o metóde stanovenia pokút, ktoré možno uložiť subjektom, ktoré uľahčia porušenie. Vzhľadom na to, že Icap pôsobí na trhu maklérskeho služieb a nie na trhu úrokových derivátov, zastávala názor, že nemohla nahradiť maklérske poplatky cenami úrokových derivátov v japonských jenocho, aby mohla stanoviť výšku obratu a výšku pokuty, keďže takéto nahradenie by neodrážalo závažnosť a povahu porušenia. V podstate z toho odvodila záver, že uplatní bod 37 usmernení z roku 2006, ktorý umožňuje výnimku z týchto usmernení, pokiaľ ide o stanovenie základnej výšky pokuty (odôvodnenie 287 [sporného] rozhodnutia).
- 20 Vzhľadom na závažnosť dotknutého protiprávneho konania a trvanie účasti spoločnosti Icap na každom zo šiestich dotknutých porušení Komisia pre každé z nich uložila základnú výšku pokuty, konkrétne 1 040 000 eur v prípade porušenia UBS/RBS z roku 2007, 1 950 000 eur v prípade porušenia UBS/RBS z roku 2008, 8 170 000 eur v prípade porušenia UBS/DB, 1 930 000 eur v prípade porušenia Citi/RBS, 1 150 000 eur v prípade porušenia Citi/DB a 720 000 eur v prípade porušenia Citi/UBS (odôvodnenie 296 [sporného] rozhodnutia).
- 21 Pokiaľ ide o stanovenie konečnej výšky pokuty, Komisia nezistila žiadnu priťažujúcu ani poľahčujúcu okolnosť a prihliadla na skutočnosť, že nebola prekročená hranica 10 % celkového ročného obratu (odôvodnenie 299 [sporného] rozhodnutia). V článku 2 výrokovej časti [sporného] rozhodnutia sa preto žalobkyniam ukladajú pokuty, ktorých konečná výška zodpovedá základnej výške pokút.“

Konanie pred Všeobecným súdom a napadnutý rozsudok

- 8 Návrhom predloženým kancelárii Všeobecného súdu 14. apríla 2015 Icap podala žalobu proti spornému rozhodnutiu, ktorou sa domáhala zrušenia tohto rozhodnutia a subsidiárne zníženia výšky uložených pokút.
- 9 Na podporu svojho návrhu na zrušenie uviedla Icap šesť žalobných dôvodov. Prvými štyrmi žalobnými dôvodmi napadla zákonnosť článku 1 sporného rozhodnutia, ktorý sa týka existencie porušení. Piaty a šiesty žalobný dôvod smerovali proti článku 2 tohto rozhodnutia, ktorý sa týkal uložených pokút.
- 10 Napadnutým rozsudkom Všeobecný súd jednak čiastočne zrušil článok 1 sporného rozhodnutia a jednak zrušil článok 2 tohto rozhodnutia.

Návrhy účastníkov konania pred Súdny dvorom

- 11 Komisia navrhuje, aby Súdny dvor:
- zrušil napadnutý rozsudok v rozsahu, v akom boli zrušené pokuty uvedené v článku 2 sporného rozhodnutia,
  - zamietol piaty a šiesty žalobný dôvod v rámci žaloby spoločnosti Icap podanej na Všeobecný súd, pokiaľ ide o pokuty, a stanovil spoločnosti Icap primerané pokuty na základe jeho neobmedzenej súdnej právomoci a
  - rozhodol, že Icap znáša všetky trovy tohto konania, a zmenil rozhodnutie o trovách konania v rámci napadnutého rozsudku tak, aby odrážalo výsledok tohto odvolacieho konania.
- 12 Icap navrhuje, aby Súdny dvor:
- zamietol odvolanie v celom rozsahu alebo čiastočne a

– zaviazal Komisiu na náhradu všetkých trov tohto konania, vrátane trov prvostupňového konania.

O odvolaní

13 Komisia uvádza jediný odvolací dôvod založený na nesprávnom právnom posúdení pri výklade a uplatnení judikatúry týkajúcej sa odôvodnenia rozhodnutí ukladajúcich pokuty.

Argumentácia účastníkov konania

14 Komisia tvrdí, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď rozhodol, že určenie výšky pokút uložených spoločnosti Icap nebolo v spornom rozhodnutí dostatočne odôvodnené.

15 Táto inštitúcia tvrdí, že Všeobecný súd sa v bodoch 287 až 291 napadnutého rozsudku opieral o nesprávny výklad povinnosti odôvodnenia. Všeobecný súd nerešpektoval judikatúru vyplývajúcu z rozsudkov z 8. decembra 2011, Chalkor/Komisia (C-386/10 P, EU:C:2011:815, bod 61), a z 22. októbra 2015, AC-Treuhand/Komisia (C-194/14 P, EU:C:2015:717, body 66 až 68), podľa ktorej Komisia splní túto povinnosť, keď v prípade podniku, ktorý je zodpovedný za porušenie článku 101 ZFEÚ z dôvodu jeho úlohy subjektu, ktorý uľahčil kartel, uvedie posudzované skutočnosti, ktoré jej umožnili vymedziť závažnosť a dĺžku trvania porušenia, pričom nie je povinná uviesť všetky číselné údaje a výpočty vykonané na účely stanovenia výšky pokuty.

16 Okrem toho Všeobecný súd v bodoch 295 a 296 napadnutého rozsudku nezohľadnil rozsudok z 28. januára 2016, Quimitécnica.com a de Mello/Komisia (C-415/14 P, neuvverejnený, EU:C:2016:58, bod 53), z ktorého však vyplýva, že odôvodnenie aktu Komisie sa musí posudzovať s ohľadom na jeho kontext, vrátane komunikácie, ku ktorej došlo medzi ňou a dotknutými osobami pred prijatím dotknutého aktu a po jeho prijatí.

17 Komisia sa domnieva, že sporné rozhodnutie z právneho hľadiska dostatočne uvádza faktory závažnosti a dĺžku účasti spoločnosti Icap na porušení a že v tejto súvislosti je jej odôvodnenie porovnateľné s odôvodnením rozhodnutia vo veci, v ktorej bol vydaný rozsudok z 22. októbra 2015, AC-Treuhand/Komisia (C-194/14 P, EU:C:2015:717).

18 Komisia sa domnieva, že prekročila rámec toho, čo bola povinná urobiť, aby odpovedala spoločnosti Icap, ktorá sa domnievala, že sa s ňou zaobchádzalo rozdielne vo vzťahu k podniku R.P. Martin, ktorému boli tiež uložené pokuty za jeho úlohu subjektu, ktorý uľahčil kartel, ale na rozdiel od spoločnosti Icap sa rozhodol využiť konanie o urovnaní.

19 Komisia najprv uvádza, že ako základ výpočtu použila hodnoty predaja a celosvetový obrat uplatňovaný na banky, ktoré sa zúčastnili kartelu. Ďalej tvrdí, že zohľadnila dĺžku účasti spoločnosti Icap a napokon znížila základnú hypotetickú výšku pokuty, aby získala paušálnu, vhodnú a primeranú pokutu. Rovnakú metódu uplatnila na podnik R.P. Martin v súlade so zásadou rovnosti zaobchádzania. Tomuto poslednému uvedenému podniku však bolo priznané zníženie o 25 % z dôvodu zhovievavosti, ako aj zníženie o 10 % z dôvodu konania o urovnaní. Jeho obrat bol okrem toho takmer dvadsaťkrát nižší ako obrat spoločnosti Icap a jeho účasť na porušení trvala približne jeden mesiac, zatiaľ čo účasť spoločnosti Icap trvala viac než dva mesiace.

20 V prípade, že Súdny dvor rozhodne o výške pokút na základe svojej neobmedzenej súdnej právomoci, Komisia navrhuje, aby stanovil výšku každej pokuty uplatnením pomerného zníženia dĺžok trvania porušenia, o ktorom rozhodol Všeobecný súd a ktoré už nadobudlo právoplatnosť.

21 Icap tvrdí, že tento odvolací dôvod je nedôvodný.

Posúdenie Súdnym dvorom

- 22 Odvolací dôvod so sebou nesie predovšetkým otázku, či Všeobecný súd nesprávne posúdil rozsah povinnosti odôvodnenia, ktorú má Komisia, keď v podstate v bodoch 287 až 296 napadnutého rozsudku rozhodol, že Komisia sa nemôže obmedziť na všeobecné uistenie, že základné sumy uložené podnikom zodpovedným za porušenie článku 101 ZFEÚ za uľahčenie kartelu odrážajú závažnosť, dĺžku a povahu ich účasti na porušeníach, ako aj odstrašujúci účinok pokút, hoci je nesporné, že tieto sumy boli určené na základe osobitnej metódy, ktorá týmto podnikom nebola zverejnená.
- 23 Ako Všeobecný súd pripomenul v bodoch 287 a 288 napadnutého rozsudku, podľa ustálenej judikatúry musí byť odôvodnenie vyžadované článkom 296 ZFEÚ prispôbené povahe predmetného aktu a musia z neho jasne a jednoznačne vyplývať úvahy inštitúcie, ktorá dotknutý akt prijala tak, aby dotknuté osoby mohli poznať dôvody prijatého opatrenia a aby súd Únie mohol vykonať svoje preskúmanie. Nevyžaduje sa, aby odôvodnenie špecifikovalo všetky relevantné skutkové a právne okolnosti, pretože otázka, či odôvodnenie aktu spĺňa požiadavky článku 296 ZFEÚ, má byť posudzovaná nielen s ohľadom na jeho znenie, ale tiež na jeho kontext, ako aj na súhrn právnych pravidiel upravujúcich dotknutú oblasť (pozri najmä rozsudky z 2. apríla 1998, Komisia/Sytraval a Brink's France, C-367/95 P, EU:C:1998:154, bod 63, ako aj z 8. mája 2019, Landeskreditbank Baden-Württemberg/BCE, C-450/17 P, EU:C:2019:372, bod 87).
- 24 Pokiaľ ide o rozhodnutia ukladajúce pokuty podnikom za porušenie článku 101 ZFEÚ, povinnosť odôvodnenia má osobitnú dôležitosť. Komisii prináleží, aby odôvodnila svoje rozhodnutie a najmä vysvetlila zváženie a zhodnotenie zohľadnených skutočností. Existencia odôvodnenia musí byť overená súdom *ex officio* (rozsudok z 8. decembra 2011, Chalkor/Komisia, C-386/10 P, EU:C:2011:815, bod 61).
- 25 Hoci je pravda, že Komisia disponuje širokou mierou voľnej úvahy, pokiaľ ide o metódu stanovovania pokút v prípade porušenia pravidiel Únie v oblasti hospodárskej súťaže (rozsudok z 19. decembra 2012, Heineken Nederland a Heineken/Komisia, C-452/11 P, neuvverejnený, EU:C:2012:829, bod 92, ako aj citovaná judikatúra), na účely transparentnosti však prijala usmernenia z roku 2006, v ktorých uviedla, z akých dôvodov zohľadní takú či onakú okolnosť porušenia a dôsledky, ktoré z toho môžu byť vyvedené pre výšku pokuty (rozsudok z 8. decembra 2011, Chalkor/Komisia, C-386/10 P, EU:C:2011:815, bod 59).
- 26 Usmernenia z roku 2006 tak spočívajú na zohľadnení hodnoty predaja dotknutých výrobkov vo vzťahu k porušeniu na účely stanovenia základnej výšky pokút, ktoré sa majú uložiť. Tieto usmernenia vo svojich bodoch 6 a 13 stanovujú, že hodnota týchto predajov v spojení s dĺžkou trvania porušenia má za cieľ „odrážať ekonomický význam porušenia, ako aj relatívny podiel každého podniku na porušení“.
- 27 Táto metóda sa však môže niekedy javiť ako neprispôbená osobitným okolnostiam veci. Tak je to najmä v prípade, keď podnik, ktorý bol uznaný za zodpovedného za porušenie článku 101 ZFEÚ za to, že uľahčil kartel, nedosahuje žiadny obrat na trhoch relevantných tovarov. V takej situácii Súdny dvor rozhodol, že Komisia bola oprávnená použiť inú metódu stanovenia pokút, než je metóda opísaná v usmerneniach z roku 2006, a v súlade s ich bodom 37 stanoviť základnú výšku pokuty uloženej podniku, ktorý prostredníctvom svojej poradenskej činnosti uľahčil kartel, paušálnym spôsobom (pozri v tomto zmysle rozsudok z 22. októbra 2015, AC-Treuhand/Komisia, C-194/14 P, EU:C:2015:717, body 65 až 67).
- 28 Pokiaľ ide o určenie rozsahu povinnosti odôvodnenia, ktorú má Komisia, keď sa odchyli od všeobecnej metodológie stanovenej v usmerneniach z roku 2006, treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry platí, že hoci rozhodnutie Komisie vyplývajúce z ustálených rozhodnutí možno odôvodniť v súhrnnej podobe, napríklad prostredníctvom odkazu na takúto prax, musí Komisia poskytnúť jednoznačné odôvodnenie, ak zašla podstatne ďalej ako v predchádzajúcich rozhodnutiach (pozri najmä rozsudky

z 26. novembra 1975, *Groupement des fabricants de papiers peints de Belgique a i./Komisia*, 73/74, EU:C:1975:160, bod 31, a z 29. septembra 2011, *Elf Aquitaine/Komisia*, C-521/09 P, EU:C:2011:620, bod 155).

- 29 Treba tiež pripomenúť ustálenú judikatúru, podľa ktorej uvedené usmernenia stanovujú orientačné praktické pravidlá postupu, ktoré sa majú dodržiavať a od ktorých sa Komisia nemôže v konkrétnom prípade odchýliť bez uvedenia dôvodov zlučiteľných so zásadou rovnosti zaobchádzania (pozri v tomto zmysle rozsudky z 30. mája 2013, *Quinn Barlo a i./Komisia*, C-70/12 P, neuvverejnený, EU:C:2013:351, bod 53, a z 11. júla 2013, *Ziegler/Komisia*, C-439/11 P, EU:C:2013:513, bod 60 a citovanú judikatúru).
- 30 Pokiaľ sa Komisia odvoláva na bod 37 usmernení z roku 2006, je povinná uviesť dôvody, ktoré jej umožňujú domnievať sa, že osobitosti veci, ktorá jej bola predložená, alebo nevyhnutnosť dosiahnuť odstrašujúci účinok, odôvodňujú, aby sa odchýlila od metódy uvedenej v uvedených usmerneniach, ako to v podstate rozhodol Všeobecný súd v bode 289 napadnutého rozsudku.
- 31 Komisia si navyše splní povinnosť odôvodnenia, keď vo svojom rozhodnutí uvedie posudzované skutočnosti, ktoré jej umožnili vymedziť závažnosť a dĺžku trvania porušenia (rozsudok z 22. októbra 2015, *AC-Treuhand/Komisia*, C-194/14 P, EU:C:2015:717, bod 68). Napriek tomu, že nie je povinná uviesť číselné údaje týkajúce sa každého jednotlivého stupňa spôsobu výpočtu pokuty, je však povinná vysvetliť, ako rozhodol Všeobecný súd v bode 291 napadnutého rozsudku, ako posúdila a zhodnotila skutočnosti, ktoré vzala do úvahy (rozsudok z 8. decembra 2011, *Chalkor/Komisia*, C-386/10 P, EU:C:2011:815, bod 61).
- 32 Hoci je uvedenie týchto skutočností potrebné, otázka, či je dostatočné, musí byť posúdená vzhľadom na dotknuté okolnosti a kontext, do ktorého patrí rozhodnutie Komisie.
- 33 Je pravda, že vo veci, v ktorej Komisia paušálne stanovila základnú sumu pokuty uloženéj podniku, ktorý uľahčil kartel, Súdny dvor rozhodol, že stačí, že sa odôvodnenie obmedzuje na uvedenie toho, že pri stanovení tejto výšky bola zohľadnená závažnosť a dĺžka trvania porušenia (pozri v tomto zmysle rozsudok z 22. októbra 2015, *AC-Treuhand/Komisia*, C-194/14 P, EU:C:2015:717, body 68 a 69). Z tohto rozsudku však nemožno vyvodiť, že také odôvodnenie je vždy dostatočné bez ohľadu na osobitosti danej situácie.
- 34 Okrem toho, ak sa Komisia odchýli od usmernení z roku 2006 a uplatňuje inú metódu, ktorá sa osobitne prispôbuje špecifikám situácie podnikov, ktoré uľahčili kartel, je s prihliadnutím na právo na obhajobu nevyhnutné, aby táto metodika bola zverejnená dotknutým osobám, aby tieto podniky mohli vyjadriť svoje stanovisko k skutočnostiam, na ktorých Komisia zamýšľa založiť svoje rozhodnutie (pozri analogicky rozsudok z 22. októbra 2013, *Sabou*, C-276/12, EU:C:2013:678, bod 38 a citovaná judikatúra). Toto zverejnenie totiž prispieva k spravodlivosti, nestrannosti a kvalite rozhodnutí Komisie, na ktorých v konečnom dôsledku závisí dôvera verejnosti a podnikov v legitimitu činnosti tejto inštitúcie v oblasti hospodárskej súťaže (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 16. januára 2019, *Komisia/United Parcel Service*, C-265/17 P, EU:C:2019:23, body 31, 33, 34 a 53).
- 35 V prejednáwanej veci je nesporné, že Komisia určila základnú sumu pokút uložených spoločnostiam Icap a R. P. Martin na základe tej istej metódy, ktorá bola osobitne vypracovaná s cieľom zohľadniť osobitnú situáciu subjektov, ktoré uľahčujú porušenie, a spočíva na päťstupňovom kritériu, ktoré môže vymedziť trvanie a závažnosť ich účasti na dotknutých porušeníach. Okolnosti prejednáwanej veci sa tak odlišujú od okolností vo veci, v ktorej bol vydaný rozsudok z 22. októbra 2015, *AC-Treuhand/Komisia* (C-194/14 P, EU:C:2015:717), v ktorej Komisia paušálne určila základnú sumu pokuty uloženéj jedinému subjektu, ktorý uľahčil kartel.

- 36 Všeobecný súd navyše v bode 293 napadnutého rozsudku uviedol, že odôvodnenie 287 sporného rozhodnutia „neobsahuje spresnenia, pokiaľ ide o alternatívnu metódu, ktorú Komisia uprednostnila, ale obmedzuje sa len na všeobecné uistenie, že základná výška odrážala závažnosť, dĺžku a povahu účasti spoločnosti Icap na dotknutých porušeníach, ako aj nevyhnutnosť zaručiť, že pokuty majú dostatočne odstrašujúci účinok“.
- 37 Vzhľadom na právne okolnosti pripomenuté v bodoch 28 až 34 tohto rozsudku Všeobecný súd správne potvrdil posúdenie uvedené v bode 294 napadnutého rozsudku, podľa ktorého na jednej strane „takto koncipované odôvodnenie 287 [sporného rozhodnutia] neumožňuje ani žalobkyniam, aby pochopili dôvodnosť metodiky, ktorú Komisia uprednostnila, ani Všeobecnému súdu, aby ju preskúmal“, a na druhej strane „takéto nedostatočné odôvodnenie sa nachádza aj v odôvodneniach 290 až 296 uvedeného rozhodnutia, ktoré neobsahujú ani minimálne informácie, ktoré by mohli umožniť pochopiť a overiť relevanciu a posúdenie skutočností, ktoré Komisia vzala do úvahy pri stanovení základnej výšky pokút, a to v rozpore s judikatúrou“ (pozri v tomto zmysle rozsudok z 8. decembra 2011, Chalkor/Komisia, C-386/10 P, EU:C:2011:815, bod 61).
- 38 Na rozdiel od toho, čo tvrdí Komisia, povinnosť dostatočne odôvodniť relevanciu a zváženie skutočností, ktoré zohľadnila pri stanovení alternatívnej metódy, ktorú uprednostnila, so zreteľom na judikatúru pripomenutú v bode 31 tohto rozsudku neznamena, že je povinná poskytnúť číselné údaje týkajúce sa spôsobu výpočtu pokuty alebo podrobne vysvetliť vnútorné výpočty, ktoré vykonala. V prejednávanej veci Komisia okrem toho netvrdila, že vymenovanie piatich stupňov, ktoré obsahuje zvolená alternatívna metóda a ktoré uviedla až v štádiu konania pred Všeobecným súdom, ju viedli k prezradeniu číselných údajov alebo vnútorných výpočtov.
- 39 Komisia tiež namieta, že Všeobecný súd nezohľadnil informácie týkajúce sa metodológie výpočtu, ktoré boli poskytnuté žalobkyni v rámci správneho konania, ako aj v štádiu súdneho konania.
- 40 S prihliadnutím na význam, ktorý má povinnosť odôvodnenia vzhľadom na skutočnosti uvedené v bode 34 tohto rozsudku, sa však Všeobecný súd nedopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď v bode 295 napadnutého rozsudku rozhodol, že hoci „odôvodnenie napadnutého aktu treba preskúmať v rámci jeho súvislostí, ale nemožno usudzovať, že uskutočnenie... prieskumných a neformálnych diskusií môže Komisiu zbaviť v napadnutom rozhodnutí povinnosti vysvetliť metodiku, ktorú uplatnila na účely určenia uložených pokút“.
- 41 Okrem toho vzhľadom na neuvedenie žiadneho vysvetlenia, pokiaľ ide o relevanciu a zváženie skutočností zohľadnených Komisiou pri stanovení metódy výpočtu základnej sumy pokuty uloženej spoločnosti Icap, Všeobecný súd v bode 296 napadnutého rozsudku správne rozhodol, že „vysvetlenie poskytnuté vo fáze pred začatím konania pred Všeobecným súdom nemôže zohľadniť na účely posúdenia toho, či Komisia dodržala svoju povinnosť odôvodnenia“.
- 42 Jediný odvolací dôvod treba preto zamietnuť ako nedôvodný.
- 43 Zo všetkých predchádzajúcich úvah vyplýva, že odvolanie musí byť zamietnuté.

O trovách

- 44 Podľa článku 138 ods. 1 rokovacieho poriadku uplatniteľného na základe článku 184 ods. 1 toho istého rokovacieho poriadku na konanie o odvolaní účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže Icap navrhla, aby bola Komisii uložená povinnosť nahradiť trovy konania, a Komisia nemala úspech vo svojich dôvodoch, je opodstatnené, aby jej bola uložená povinnosť nahradiť trovy konania.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (tretia komora) rozhodol takto:

- 1. Odvolanie sa zmieta.**
- 2. Európska komisia je povinná nahradiť trovy konania.**

Podpisy